

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пасхіної Олени Євгенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 1 частини сьомої статті 123, частини одинадцятої статті 126 Кодексу України з процедур банкрутства

Київ
4 лютого 2026 року
№ 21-2(I)/2026

Справа № 3-239/2025(481/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пасхіної Олени Євгенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 1 частини сьомої статті 123, частини одинадцятої статті 126 Кодексу України з процедур банкрутства.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Пасхіна О.Є. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, 21, 22, 24, 32, 41, 55, 58, 59, 61, 64, 129 Конституції України (конституційність) окремі положення пункту 1 частини сьомої статті 123, а саме „та членів його сім’ї“, частини одинадцятої

статті 126, а саме „або про закриття провадження у справі про неплатоспроможність“ Кодексу України з процедур банкрутства (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 1 частини сьомої статті 123 Кодексу суд приймає рішення про закриття провадження у справі за клопотанням зборів кредиторів, сторони у справі або з власної ініціативи, якщо „боржником у декларації про майновий стан зазначена неповна та/або недостовірна інформація про майно, доходи та витрати боржника та членів його сім'ї, якщо боржник упродовж семи днів після отримання звіту керуючого реструктуризацією про результати перевірки такої декларації не надав суду виправлену декларацію про майновий стан з повною та достовірною інформацією щодо майна, доходів та витрат боржника та членів його сім'ї“.

За частиною одинадцятою статті 126 Кодексу якщо протягом трьох місяців з дня постановлення ухвали про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність і введення процедури реструктуризації боргів боржника до господарського суду не поданий погоджений боржником і схвалений кредиторами план реструктуризації боргів боржника, господарський суд має право прийняти рішення про визнання боржника банкрутом і відкриття процедури погашення боргів боржника відповідно до Кодексу або про закриття провадження у справі про неплатоспроможність.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Господарський суд Одеської області за заявою Пасхіної О.Є. ухвалою від 19 серпня 2022 року відкрив провадження у справі про неплатоспроможність фізичної особи, ввів процедуру реструктуризації боргів боржника, призначив керуючого реструктуризацією боргів, ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів. Зазначений суд ухвалою від 27 листопада 2024 року закрив провадження у справі про неплатоспроможність Пасхіної О.Є., а додатковою ухвалою від 17 грудня 2024 року припинив процедуру реструктуризації боргів,

повноваження керуючого реструктуризацією боргів Пасхіної О.Є. та дію мораторію на задоволення вимог кредиторів.

Південно-західний апеляційний господарський суд постановою від 3 червня 2025 року апеляційну скаргу Пасхіної О.Є. задовольнив частково: ухвалу Господарського суду Одеської області від 27 листопада 2024 року залишив без змін; додаткову ухвалу Господарського суду Одеської області від 17 грудня 2024 року скасував та ухвалив нове додаткове рішення, яким змінив резолютивну частину цієї додаткової ухвали.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду постановою від 23 вересня 2025 року залишив без змін ухвалу Господарського суду Одеської області від 27 листопада 2024 року та постанову Південно-західного апеляційного господарського суду від 3 червня 2025 року, зазначивши, що „встановлені судами обставини свідчать про те, що поведінка боржника є недобросовісною, оскільки містить ознаки ухилення від виконання зобов'язань, маючи на меті фактичне списання заборгованості перед кредиторами, що може свідчити про зловживання правом на доступ до суду зі зверненням із заявою про неплатоспроможність“.

Пасхіна О.Є. стверджує, що наслідки закриття судом провадження у справі про неплатоспроможність фізичної особи „звужують зміст права на судовий захист та створюють інтенсивне втручання у майнові права“.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування

тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що, стверджуючи про невідповідність Конституції України окремих положень пункту 1 частини сьомої статті 123, частини одинадцятої статті 126 Кодексу, Пасхіна О.Є. не обґрунтувала, у чому саме полягає їх неконституційність. Суб'єкт права на конституційну скаргу фактично висловив незгоду із законодавчим врегулюванням процедури визнання фізичної особи – боржника банкрутом, а також із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пасхіної Олени Євгенівни щодо відповідності

Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 1 частини сьомої статті 123, частини одинадцятої статті 126 Кодексу України з процедур банкрутства на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**